

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 7 mei 2012 in zaak nr. 12/13472 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 april 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 mei 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 mei 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling heeft bij de rechtbank aangevoerd dat een lichter middel dan bewaring is aangewezen, omdat haar bekering tot het christendom geloofwaardig is geacht en de Afdeling bij brief van 8 maart 2012 in zaak nr. 201101819/1/V2 heeft besloten de behandeling van het hoger beroep in die zaak aan te houden totdat door het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) is beslist op de door het Bundesverwaltungsgericht gestelde prejudiciële vragen over de uitleg van artikel 9 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, in relatie tot het hebben en invullen van een geloofsovertuiging.

2.2. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, overwogen dat toepassing van een lichter middel was aangewezen, omdat, naar het zich laat aanzien, de kans groot is dat de behandeling van het hoger beroep van de vreemdeling zal worden aangehouden in verband met vorenbedoelde prejudiciële vragen, de minister ter zitting heeft verklaard dat in dat geval alsnog een lichter middel zal worden toegepast en de vreemdeling staat ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie en aldus voor de minister traceerbaar is.

In de enige grief klaagt de minister onder meer dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat zij zich als bewaringsrechter niet kan uitspreken over de gevolgen van de gestelde prejudiciële vragen en niet vooruit had dienen te lopen op de beantwoording van deze vragen dan wel op het eventueel van de Afdeling te verwachten oordeel over de aanhouding.

2.2.1. Naar volgt uit hetgeen de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 april 2008 in zaak nr. 200801653/1; www.raadvanstate.nl)

kan het aanhouden van de behandeling van het hoger beroep van een vreemdeling in de procedure over de toelating, omdat hetgeen in dat hoger beroep aan de orde is gesteld valt onder de reikwijdte van aan het Hof gestelde prejudiciële vragen, gevolgen hebben voor de rechtmatigheid van de aan deze vreemdeling opgelegde maatregel van bewaring.

2.2.2. Voor zover de minister heeft betoogd dat de rechtbank ten onrechte de door de vreemdeling opgeworpen vraag of de brief van 8 maart 2012 gevolgen dient te hebben voor de rechtmatigheid van de aan haar opgelegde maatregel van bewaring in haar beoordeling heeft betrokken, kan hij in dat betoog niet worden gevolgd, gelet op hetgeen in de uitspraak van 4 april 2008 is overwogen.

De rechtbank heeft deze vraag evenwel ten onrechte bevestigend beantwoord. Uit de uitspraak van 4 april 2008 volgt immers dat het hoger beroep van een vreemdeling in de procedure over de toelating moet zijn aangehouden, hetgeen bij de vreemdeling ten tijde van de aangevallen uitspraak niet het geval was. Op 22 november 2010 heeft de vreemdeling een opvolgende aanvraag ingediend om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 30 november 2011 is deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 17 januari 2012 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. De vreemdeling heeft tegen deze uitspraak bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 januari 2012, hoger beroep ingesteld, waaraan het nummer 201200927/1/V4 is toegekend. Dat in de door de vreemdeling ingeroepen zaak het hoger beroep van een vreemdeling in de procedure over de toelating vanwege de gestelde prejudiciële vragen is aangehouden, doet daaraan niet af, omdat aan een dergelijke aanhouding een individuele beoordeling ten grondslag ligt.

Uit het voorgaande volgt ook dat de rechtbank ten onrechte betekenis heeft toegekend aan de verklaring van de minister ter zitting dat indien het hoger beroep van de vreemdeling in de procedure over de toelating zal worden aangehouden met een lichter middel dan bewaring zal worden volstaan.

De minister klaagt dan ook terecht dat de rechtbank niet vooruit mocht lopen op het eventuele oordeel van de Afdeling over de aanhouding van het door de vreemdeling ingestelde hoger beroep in de procedure over de toelating.

De grief slaagt in zoverre.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen de minister overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 20 april 2012 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgrond, voor zover die, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeft.

2.4. De vreemdeling heeft de gronden van de maatregel van bewaring niet als zodanig bestreden. Op basis van deze gronden heeft de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er zowel een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken als dat zij de voorbereiding

van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert.

Anders dan de vreemdeling heeft betoogd, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister niet van het toepassen van een lichter middel heeft mogen afzien. Dat de vreemdeling staat ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie en derhalve stelt traceerbaar te zijn laat onverlet dat zij zich eerder niet aan haar vertrekplicht heeft gehouden en dat zij heeft verklaard niet te zullen meewerken aan terugkeer naar Iran. Dat, naar voorts is gesteld, haar vriend bereid is voor haar garant te staan, leidt daarom niet tot een ander oordeel, waarbij in aanmerking is genomen dat een garantstelling er niet toe kan strekken dat de vreemdeling waarop zij betrekking heeft, zich niet aan uitzetting zal onttrekken. De vreemdeling heeft voorts geen bijzondere feiten en omstandigheden met betrekking tot haar persoonlijke belangen aangevoerd, die de inbewaringstelling onevenredig maken.

2.4.1. Gelet op hetgeen hiervoor onder 2.2.2. en 2.4 is overwogen, heeft de minister zich derhalve niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat in dit geval geen andere afdoende, minder dwingende maatregelen dan inbewaringstelling doeltreffend konden worden toegepast.

De beroepsgrond faalt.

2.5. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van de minister van 20 april 2012 alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 mei 2012 in zaak nr. 12/13472;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

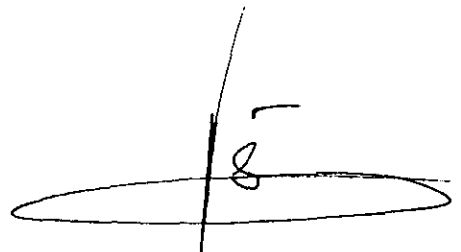
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2012

347-654.

Verzonden: 19 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser